

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

אין מלך בלא עם

גליון מיוחד בקשר עם ב' ניסן

גליון לג

שנה יד

יצא לאור על-ידי ועד 'חיילי בית דוד'
770 איסטערן פארקוויי - ברוקלין, נ.י.

והמעשה הוא העיקר: יש לסיים ולהשלים את "מעשינו ועבודתינו" - כולל גם הבקשה והדרישה "עד מתי", וההכרזה "יחי המלך" דוד מלכא משיחא - בזריזות הכי גדולה, הקשורה עם שמחה וחיות, אשר, ענינים אלו (שמחה וחיות) מודגשים ביותר בשנה זו: שנת תשמח (תְּשַׁמַּח וְתִשְׂמַח), ו"חיים" שנה לנשיאותו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו"

(משיחת ב' ניסן תשמ"ח)

נערך ע"י:

ועד חיילי בית דוד
בית משיח, בית חיינו
770 איסטערן פארקווי, ברוקלין נ.י.

להערות ותיקונים, או להצטרפות לרשימת
הדיוור בדוא"ל:

vaad770@gmail.com

ב"ה

אל אחינו אנ"ש והתמימים יחיו,
שלום וברכה!

בקשר עם יום ב' ניסן הבע"ל, 28 שנים מאז אמירת השיחה הידועה אודות חשיבות ההכרזה "יחי המלך", המוסיפה חיים במלך, הנגו להגיש את הקובץ "אין מלך בלא עם" ובו:

• "ההכתרה - יחי המלך" - שיחות קודש מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בענין החשיבות בהכרזת "יחי המלך" אשר ע"י כך מוסיפים חיים במלך, אשר כל מציאותו של המלך תלויה בהכתרת העם.

• מאות מאנ"ש עמדו מול בית הרבי והכריזו יחי המלך! - מכתב אותנטי מהימים שלאחר השיחה של ב' ניסן תשמ"ח, מתמים למשפחתו בארה"ק, המתאר בצורה חיה את השפעת השיחה על אנ"ש והתמימים.

• תבוא עת שיהיה הזמן גרמא - התוועדות חסידית עם הרה"ח חלוי"צ גינזבורג, המתאר באריכות את היוזמה של הרה"ח בן ציון שמטוב, בשנת השבעים, לעשות שטורעם מיוחד בלימוד מצוות מינוי מלך, וע"כ שקיבל מענה חריף מהרבי "שאין הזמן גרמא", וכד דייקת במענה זה, ניתן לראות אשר הרבי לא שלל את עצם הענין מיסודו אלא על כך שעדיין לא הגיע העת לכך.

ובעמדנו עתה בזמן ש"הזמן גרמא" לאחר השיחה של ב' ניסן תשמ"ח, בה אומר הרבי מפורשות שתפקיד העם הינו להוסיף במלך - נשיא הדור, יהי רצון שתיכף ומיד נזכה כבר לגאלה האמיתית והשלימה שאזי נראה בעיני בשר את פני קודשו של כ"ק אד"ש מה"מ ונכריזו לפניו:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד 'חיילי בית דוד'

770 בית משיח, בית חיינו

ימות המשיח, ערש"ק פרשת תזריע - שבת החודש א' ניסן,
תהא שנת עצמות ומהות - שנת הקהל
קי"ג שנה להולדת כ"ק אד"ש מה"מ וס"ו שנה לנשיאותו

”ההכתרה - יחי המלך”

שעי”ז פועלים ביאת דוד מלכא משיחא

”והמעשה הוא העיקר: יש לסיים ולהשלים את ”מעשינו ועבודתינו” - כולל גם הבקשה והדרישה ”עד מתי”, וההכרזה ”יחי המלך” דוד מלכא משיחא - בזריזות הכי גדולה” . ”לאחרי שהבטיח דוד שימליך את שלמה עוד ביום הזה. מה מקום להכריז ”יחי . . המלך דוד לעולם”?!” . ”והרי המינוי דוד מלכא משיחא כבר הי’, כמ”ש מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתי”, צריכה להיות רק קבלת מלכותו על ידי העם”

שיחות קודש בענין חשיבות המלכת המלך, המתבטאת בהכרזה ”יחי המלך”

• • •

ביכלתו דכאו”א מישראל לפעול הענין ד”יחי המלך”

. . הקירוב שבין המלך להעם הוא לא רק ביחס להמשכת החיות דכל העם, שמקבלים חיותם מהמלך, אלא גם לאורך גיסא - שמציאותו של המלך תלוי’ בהעם, ”אין מלך בלא עם”, כלומר, אע”פ שנקראים ”עם, מלשון עוממות . . רחוקים ממעלת המלך”, הרי, ביחד עם זה (ואדרבה - בגלל זה) פועלים הם את המלכות - המלך.

וכמודגש גם בהכתרת המלך - שהעם מכריזים ”יחי המלך” (כפי שמצינו גם במלכות בית דוד), שבזה מודגש גם שפעולת העם היא בחיי המלך, חיים של מלך.

עפ”ו מובן גם בנדוד”ד - ”חיים” שנה לנשיאותו של נשיא דורנו:

נוסף על האמור לעיל ע”ד ההוספה בענין החיים (מידי שנה בשנה, ועאכו”כ בשנה זו שסימנה ”חיים”) לכל אנשי הדור ע”י נשיא הדור - הרי, גם אנשי הדור פועלים הוספה בענין החיים אצל נשיא הדור, כאמור לעיל בענין ההכרזה ”יחי המלך”.

ובאותיות פשוטות: לאחרי שישנה השלימות ד”חיים” שנה לנשיאותו (פעולתו ועבודתו) דנשיא דורנו - צ”ל הוספה עיקרית בענין החיים (גם) ע”י פעולת העם

שמכריזים "יחי המלך", שתוכנה של הכרזה זו - שכבר הגיע הזמן להקיצו ורננו שוכני עפר - כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ועד להקיצו ורננו דוד מלכא משיחא!

וזהו גם מה שמרעישים בעקבתא דמשיחא ע"ד הצורך להכריז "עד מתו", שע"ז מקרבים ומזרזים את הגאולה - די"ל, שנוסף על הדגשת הצפי', הבקשה והדרישה על הגאולה ושיבוא משיח צדקנו בפועל ממש, באופן דמראה באצבעו ואומר זה, הנה המלך המשיח, בשר ודם, כפס"ד

הרמב"ם "יעמוד מלך מבית דוד וכו' ויקבץ נדחי ישראל", יש בהכרזה זו גם התוכן הענין ההכתרה - "יחי המלך", שע"ז פועלים ביאת דוד מלכא משיחא.

ויש להוסיף, שאצל מלך המשיח מודגשת יותר שייכותו לכאו"א מישראל (נוסף לכך שכל מלך הוא "לב כל קהל ישראל") - שלכן, בכחו וביכלתו דכאו"א מישראל לפעול הענין ד"יחי המלך":

על הפסוק "דרך כוכב מיעקב" מצינו ב' דרשות בחז"ל: (א) "כוכב" קאי על כאו"א מישראל, (ב) "כוכב" קאי על מלך המשיח.

ונתבאר במק"א שאין סתירה בדבר (ואדרבה, ב' המאמרים מסייעים זה לזה) - ע"פ הידוע שבכאו"א מישראל יש ניצוץ מנשמת משיח, היא בחי' היחידה שבנפש כאו"א, שהיא ניצוץ מהיחידה הכללית, נשמתו של משיח צדקנו.

ונמצא, שבנוגע למלך המשיח מודגש ביותר הקשר והשייכות לכל ישראל - שעצם נשמתם, בחי' היחידה, היא ניצוץ מנשמתו של משיח, ולכן, גם הענין ד"אין מלך בלא עם" (תוכן הכרזת העם "יחי המלך") הוא בהדגשה יתירה אצל מלך המשיח - "דרך כוכב מיעקב", כוכב דכללות ישראל, הקשור עם גילוי "דרך כוכב מיעקב" אצל כאו"א

מישראל, התגלות בחי' היחידה שלו.

. . והמעשה הוא העיקר: יש לסיים ולהשלים את "מעשינו ועבודתינו" - כולל גם הבקשה והדרישה "עד מתי", וההכרזה "יחי המלך" דוד מלכא משיחא - בזריזות הכי גדולה, הקשורה עם שמחה וחיות, אשר, ענינים אלו (שמחה וחיות) מודגשים ביותר בשנה זו: שנת תשמח (תְּשַׁמַּח וְתִשְׁמַח), ו"חיים" שנה לנשיאותו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו -

שעי"ז פועלים כביכול ה"אחישנה" דהזריזות אצל הקב"ה - "אלקיכם כהן הוא", ו"כהנים זריזין הם" - לגאול את בני"ז בזריזות הכי גדולה, תיכף ומיד ממש, "לא עיכבן המקום כהרף עין".

זאת ועוד: כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו פסק - בשעתו אז - שכבר נסתיימה העבודה, ולא נותר אלא "לצחצח את הכפתורים". ומכיון שכבר עברו עשרות שנים (יותר מל"ח שנה) שבהם מצחצחים את הכפתורים - הרי בודאי שבימינו אלו נסתיימה גם העבודה דצחצוח הכפתורים.

ולהעיר, שאין לצחצח את הכפתורים יתר על המדה - כפי שרואים במוחש שצחצוח יתר מחסר מן הכפתור ומקלקל יפיו!

ומכיון שכן, הרי בודאי ובודאי שעכשיו צריכה להיות ומוכרחת כביכול הזריזות של הקב"ה להביא את הגאולה תיכף ומיד ממש.

הגהות על שיחת ב' ניסן תשמ"ח

עלי הגהה של כ"ק אד"ש מה"מ על שיחת ב' ניסן תשמ"ח.

. . "שכבר הגיע הזמן להקיצו ורננו שוכני עפר - כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ועד להקיצו ורננו דוד מלכא משיחא!
 ב. . ויש להוסיף ע"פ סגנון לימוד אאמו"ר ע"ד הרמז -

לאורי ישנה הליכות ריחיים שנה לנשיאות (נטולת חסידות) נשיא דורנו - גיל ונספת
 עיקרית מבין הרים (נסן ע"י פולתהום שמפריים יחי המלך, שאוננת של הריה וז - ענבר הריה הפנין לנשיאותו של דוד מלכא משיחא!

יש להוסיף שמספר ס"ח הנולה מצירוף האוחיות ריחיים (כי יירדן ומ"ח)²⁷ מסוּן לחילוקי החקומות
 מסוּן ס"ח שנת הנשיאות נשיא דורנו:
 נבאר במקרא"ל שלושים שנה נשיאותו של כ"ק מו"ח אדמו"ר כזים חיותו בעלמא דין (נרית -
 הטי"ו חלקות (מכללות) לני חקומות של עשר שנים²⁸: עשר שנים ראשונות - כמרינה הריא, עשר שנים
 שניות - כמרינות פולין וכו', עשר שנים האחרונות - כמרינה וז, בחצי כורז החתונן.

והיכף ומיד - מקיימים הציווי "זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה גו' ובער עלי' הכהן עצים בבוקר בבוקר", בביהמ"ק השלישי, אשר, להיותו "מקדש אדניי כוננו ידיך", "בנינא דקב"ה", "ש"בנוי ומשוכלל יגלה ויבוא מן השמים" יכול (ובמילא צריך) לירד ולהתגלות למטה אפילו בלילה, בלילה זה ממש!

ובאופן ש"תחזינה עינינו" - עיני בשר בגוף של בשר, נשמות בגופים, כולל גם (קיום ההבטחה ברורה) "ונתתי לכם לב בשר", "לב חדש ורוח חדשה".

(משיחת ב' ניסן תשמ"ח)

ההכרזה יחי המלך שלמה כדי למנוע ספק בהמשכות מלכות דוד

מסופר בתנ"ך אודות שבועת דוד "כי שלמה בנך ימלוך אחרי, וששלח שלוחים למשוח את שלמה (בעודו בחיים) "ואמרתם יחי המלך שלמה", וכן נעשה בפועל, שהמליכו את שלמה בפועל בחיי דוד אביו.

ולא זו בלבד
שדוד צוה
להמליכו, אלא
עוד זאת, שצוה
להכריז על כך
בגלוי - "יחי
המלך שלמה!"
אמנם הכרזה
זו נעשתה כדי
לסלק מחלוקתו
של אדוני

ולכאורה, זהו דבר תמוה ביותר - כיצד יתכן להמליך את שלמה בחיי אביו? ע"פ תורה אין מציאות כזו של שני מלכים משמשים בכתר אחד!

מציאות של שני מלכים תתכן רק בשתי מלוכות - כגון מלכי ישראל (עשרת השבטים) ומלכי בית דוד (על שני השבטים), שכל מלוכה נפרדת לעצמה - הן במקום, והן בגדר המלוכה, שכן, הענין ד"עיקר המלוכה" הי' רק אצל מלכי בית דוד. ולא אצל מלכי ישראל [כמבואר בנגלה דתורה, ובפרט ע"פ המבואר בספרי קבלה שדוד הוא עיקר (וכללות) ספירת המלוכה].

ומכיון שכן - היתכן שדוד ושלמה ימלכו שניהם בבת אחת, ובבית אחד?

התמי' גדולה יותר בהתחשב עם גילו של שלמה המלך בזמן ההוא ילד בן שתיים עשרה שנה, לפני בר מצוה!

ולא זו בלבד שדוד צוה להמליכו, אלא עוד זאת, שצוה להכריז על כך בגלוי - "יחי המלך שלמה!"

אמנם הכרזה זו נעשתה כדי לסלק מחלוקתו של אדוני' - אבל, פשוט, שלא הי' אפשר לסלקו ע"י פעולה שאין לה תוקף בידי התורה.

אך הענין מתורץ ע"פ דברי הכתוב עצמו, שלאחרי שנשבע דוד "כי שלמה בנך ימלך אחרי . . . כן אעשה היום הזה", נאמר: "ותקד גו' ותאמר יחי אדוני המלך דוד לעולם".

ולכאורה, לאחרי שהבטיח דוד שימליך את שלמה עוד ביום הזה, מה מקום להכריז "יחי . . . המלך דוד לעולם"!

אלא שזה גופא משמיענו הכתוב - דזה שהומלך שלמה בחיי דוד, אין הפירוש בזה, שכבר יירש המלוכה מדוד ונעשה מלך בפ"ע (שזה בלתי אפשרי בחיי דוד, כנ"ל), כי אם, שזה שייך עדיין למלכותו של דוד, כלומר - מלכותו של שלמה בחיי דוד היתה חלק בלתי נפרד ממלכותו של דוד.

ביאור הדברים: כח המלוכה של שלמה בחיי דוד אביו הי' (מצד עצמו) בתכלית ההעלם שאינו שייך לפועל כלל. ובפרט גבי שלמה, אשר (א) היו לו כמה אחים שגם הם היו ראויים למלך, (ב) יתירה מזו - אדוני' חלק עליו בגלוי. ומה שדוד המליכו בחייו, לא הי' זה בתור מלך בפ"ע - שנאמר שכבר ירש המלוכה מאת דוד אביו - כי אם רק שגילה אצלו כח עצמי זה של מלוכה שהי' נמצא אצלו: אמנם תוקפו של שלמה אז. אינו תוקף העצמי שלו, כ"א הוא הוא תוקף מלכותו של דוד אביו.

(משיחת י"ב תמוז תשמ"ה, התוועדויות עמ' 2459)

המינוי דדוד מלכא משיחא כבר הי'

. . . ההפטרה דשבוע שעבר מסתיימת בהכרזה, "יחי אדוני המלך דוד לעולם" - נצחיות מלכות דוד שנמשכה במלכות שלמה, ששלימותה ע"י המלך המשיח שהוא "מבית דוד ומזרע שלמה" - שתוכנה של הכרזה זו הוא התגלות מציאותו דמלך המשיח.

ועי"ז לאח"ז באה התגלותו לעין כל ע"י פעולותיו כו' . . .

(דבר מלכות ש"פ תולדות, תשנ"ב)

והרי המינוי דדוד מלכא משיחא כבר הי', כמ"ש מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו", צריכה להיות רק קבלת מלכותו על ידי העם, וההתקשרות בין המלך ובין העם בשלימות הגילוי . . .

(דבר מלכות ש"פ משפטים תנש"א)

• הוספה מיוחדת •

מאות מאנ"ש עמדו מול בית הרבי והכריזו יחי המלך!

מכתב ששיגר א' מתלמידי התמימים ששהה בשנת ה'תשמ"ח ב"בית חיינו" למשפחתו אשר בארה"ק, בו הוא מתאר את ההתרגשות הרבה שאפפה את אנ"ש והתמימים לאחר שיחת ב' ניסן

ע. • ע

ב"ה, אור ליום רביעי ה' ניסן ה'תשמ"ח, שנת הקהל
למשפחתי היקרה, שלום וברכה!

. . ובכן בהנוגע לעניינינו, אצלנו ב"ה העניינים מתנהלים כסדרם להוציא את המהלומה הקשה שניחתה עלינו כתוצאה מהסתלקותה של הרבנית. (אגב שמתי לב שמכתבכם אלי נכתב ביום פטירתה, היינו כ"ב שבט, ולפלא שלא הוזכר דבר על כך).

מאידך עומדים נרגשים תחת הרושם משיחתו של כ"ק אד"ש מיום ראשון השבוע - ב' ניסן, אשר היו בה יותר מסממנים בעלמא של מעין ההתגלות המשיחית של קץ וחזון אחרית הימים, אשר לאחר שיחה זו עמדו כמאות מאנ"ש והתמימים בחצר ביתו של הרבי 1304 פרזידנט סטריט (רח' הנשיא), ובזעקה־שאגה אדירה שפרצה מעמקי נשמתם קראו הכריזו הצהירו "יחי המלך" - "יחי המלך המשיח" וכדומה.

אוצר המילים דל מדי לבטא את מעיין הרגשות... אגב שמתי לב וראיתי בנוסף לכך פקסמיליא של חסידים אשר חתמו על עצומה שבה מכתירים את הרבי שליט"א כמלך המשיח.

הלב עומד נפעם (מילה קטנה מדי) לנוכח תופעות מסעירות אלה (במובן החיובי)... כמו־כ שמעתי אשר ישנו מדרש רבה על שיר השירים בנוגע לפסוק "דומה דודי לצבי"

מה צבי נראה ומסתתר וחוזר ונגלה... כך מלך המשיח נראה ומסתתר וחוזר ונגלה (כמו מרע"ה גואל ראשון בשעתו אשר הסתתר לפני התגלותו כגואל למשך שלושה חודשים) וכמה מתכסה? אמר ר' תנחומא (שים לב על השם) מ"ה (45) יום. ודורשים בבית חיינו פסוק זה אשר מ"ה ימים לערך ישנם מסיום השבעה שבו אד"ש שוהה בביתו (במקום כמלך ביופיו ב-770) עד ל"א ניסן ש.ו. . . בקיצור הזמן קצר והמלאכה מרובה והנה זה עומד אחר כותלנו וכדברי אד"ש מה שחסר הוא רק עוד צעקה ועוד בקשה מרבון העולמים עד מתי??

אגב בשיחה הזאת אמר אד"ש בין היתר בהקשר לוארט הידוע אשר מה שנשאר הוא רק אויספונן די קנעפלאך אשר לכאורה האט מען אויסגעפוצט גענוג ואדרבה אז מ'פוצט יותר מדי יכול הדבר להוריד מיופיו של הקנעפל.

נו, אקוה שעד אשר מכתבי יגיע למענו נתבשר על התגלות מלך המשיח אכ"ר . . . ובינתיים אסיים מכתבי במיטב האיחולים הלבביים להצלחה בכטו"ס והרבה הרבה נחת מהצאצאים ולגאולה שלימה נאו ממש. חג הפסח, חג החירות וחג הגאולה כשר ושמת.

תבוא עת שיהיה הזמן גרמא

”מה חושבים אתם, קינדערלאך, שהרבי יבוא ויגיד לכם תודה ויישר-
כח על דבר שכזה?! והרי מבואר בחסידות שמינוי מלך הוא דוקא
כשהעם מבקשים ומתחננים והוא אינו רוצה, וצריך לבקש ולחזור
ולבקש שוב ושוב, עד שהדבר יתקבל. וכפי שראינו בנוגע לקבלת
הנשיאות בשנת תש”י, שביקשו והפצירו, והרבי סירב בתוקף ושלל
זאת בתכלית”

מאת הרה"ח ר' הלוי"צ שיחי גינזבורג

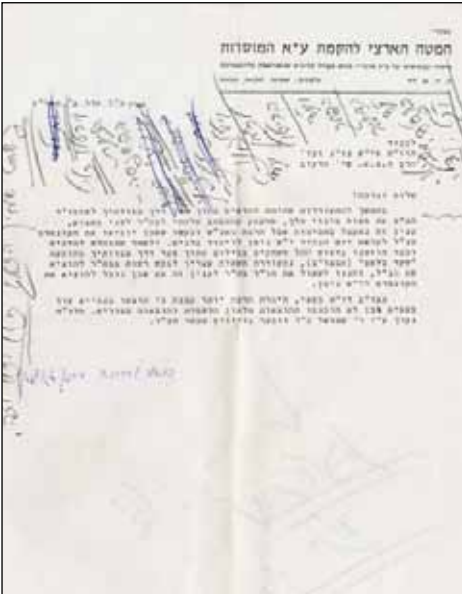
ע • צ

פעם, בתקופה בה היו עדיין ”ויכוחים” אודות (החתימות על) הבקשה מהרבי שיקבל
את המלוכה כמלך המשיח, סיפר המשפיע הרה"ח וכו' ר' מענדל פוטרפס את הסיפור
הבא:

”שנת השבעים” להולדתו של כ”ק אדמו”ר מלך המשיח שליט”א, הייתה
התעוררות גדולה בין אנ”ש. התעוררות זו לא הייתה רק ב”אתערותא דלתתא”, אלא
גם ב”אתערותא דלעילא”, בהנחית ובהוראות הרבי שליט”א עצמו, להקים שבעים
ואחד מוסדות חדשים, כמתנה לקראת היכנסו לשנת השבעים ואחד. לשם כך נוסד אף
ועד מיוחד שנקרא ”ועד ע”א מוסדות”, ואליו זרמו ההצעות והרעיונות אילו מוסדות
ניתן להקים.

באותה שעה, מספר ר' מענדל, הגיעה אלי פנייה אנונימית, חתומה ”בעילום שם”,
ובה הצעה להקים שני מוסדות נוספים, כדי שאעביר אותה לאן שצריך.

הצעה אחת היתה לייסד קרן עבור אלו מאנ”ש הרוצים לנסוע לרבי שליט”א ואין
ידם משנת, שיוכלו גם הם להגיע לבית המקדש (בלי מרכאות). על-ידי התרומה לקרן
זו יוכו התורמים בזכות הנפלאה של ההשתתפות בניסיעה לרבי, כפי המבואר במכתבי

ההצעה על הדפסת החוברת עם מצוות מינוי מלך והמענה ש"אין הזמן גרמא כלל" הרבי שליט"א אודות משתתפי ההגרות לנסיעה לרבי, שעל-ידי השליח הנוסע בפועל מקבלים כל המשתתפים את כל מה שצריך לקבל, ועד שגם הם צריכים לערוך את כל ה"הכנות" לנסיעה, כמקובל אצל חסידים.

ההצעה השנייה הייתה להדפיס במיוחד את "מצוות מינוי מלך" שב"ספר המצוות" (דרך מצוותיך) של הצמח צדק, ושכל אנ"ש ילמדו זאת במיוחד ב"א ניסן. זאת מכיוון שכולנו מצפים ומחכים לרגע שנוכל לקיים את מצות "מינוי מלך", בקבלת מלכותו של הרבי מלך המשיח, וכאשר נלמד זאת כולנו במיוחד ב"א ניסן, בוודאי יעורר הדבר למעלה ויגרום ויפעל שאכן נוכל לקיים זאת בפועל בהתגלות מלכותו עלינו ולעין כל.

כאמור, נכתבו ההצעות בעילום שם, ונמסרו לידי להעבירם ל"ועד", כדי שלא יידעו כלל מי עומד מאחוריהם. ואולם, למרות שהכותב אפילו לא כתב זאת בכתב ידו כדי שלא יזהו מיהו, ולשם כך מסר רק העתקה בכתב יד מישהו אחר, הרי שעד מהרה התברר שהמציע אינו אחר אלא גיסי הרה"ח ר' בנציון ע"ה שמתוב.

(הרה"ח ר' אברהם פריז, שגם לו היה מתאים להציע את הנ"ל, כבר לא היה אז בין החיים בעלמא דיין).

כנראה שההצעה השנייה במיוחד מצאה אוזן קשבת, וכבר התכוננו אפילו לבצעה בפועל. אלא שברגע האחרון החליטו שיש צורך לשאול את הרבי ולבקש אישור ע"כ

המשפיע ר' מענדל פוטערפאס בעיצומה של התוועדות חסידית

התגובה הגיעה מהר מאוד. הרבי פסק חד-משמעית: "פשוט אין הזמן גרמא כלל וכלל לזה", והוסיף מילים חריפות (מודגשות כמה פעמים בשני קווים) שצריך לנזוף בתוקף במי שהציע כזה דבר, ולהודיע מיד טלפונית על ביטול כל סברא ו"קא סלקא דעתך" ממין זה.

בספרו זאת הוסיף ר' מענדל וציין: באופן כללי נשאר אז הדבר בסוד גמור, ורק מכיוון שההצעה הגיעה ממני היה צורך להודיע לי את התשובה, כדי שיוכלו למצוא את המציע ולנזוף בו...

כשראה הרה"ח ר' בניציון ע"ה את התשובה, שמח מאוד. הסובבים אותו התפללו: לשמחה מה זו עושה, כאשר הרבי עצמו אומר שצריך לנזוף בך ובתוקף?

"אינכם מבינים", אמר ר' בניציון. "קודם כל, הרבי כותב שעתה אין הזמן גרמא לזה, ומזה מוכח שבעתיד אכן תבוא עת שכן יהיה הזמן גרמא לזה!".

הוסיף עוד: "מה חושבים אתם, קינדערלאך, שהרבי יבוא ויגיד לכם תודה ויישר-כח על דבר שכזה?! והרי מבואר בחסידות שמינוי מלך הוא דוקא כשהעם מבקשים ומתחננים והוא אינו רוצה, וצריך לבקש ולחזור ולבקש שוב ושוב, עד שהדבר יתקבל. וכפי שאכן ראינו בנוגע לקבלת הנשיאות בשנת תש"י, שביקשו וביקשו והפצירו, והרבי סירב בתוקף ושלל זאת בתכלית, ועוד טרח והבהיר שוב ושוב שהדבר לא שייך בשום אופן.

"וחלילה לומר שאז, בתש"י, היה זה מן השפה ולחוץ. לא ולא! היו אלו דברים שנאמרו באמת לאמיתו, אלא שכך הוא הסדר, שהענין צריך לבוא דוקא "מלמטה", מן העם, שהם, הנפרדים וזרים ורחוקים ממעלת המלך, הם בבקשתם שוב ושוב בתחנונים

ללא הרף, גם אחרי "סירוב" ושלייה מוחלטת וכו' פועלים בו בתחנוניהם את הרצון למלוכה, רצון הסגור וחתום בעצם עצמותו, ועל ידם מתגלה הדבר.

"ולפיכך, למרות שעתה "קיבלנו על הראש", הרי עלינו לשמוח על כל "סדק" שנוצר ב"סירוב", ובוודאי יבוא זמן שהרצון למלוכה יתגלה בשלימותו, ונקבל את מלכותו ברצון עלינו". כך אמר חסיד ומקושר כר' בנציון שמשוב.

והוסיף ר' מענדל ואמר: אכן, מצינו שישנם דברים מסויימים אצל רבותינו נשיאינו שצריכים לבוא דוקא מלמטה, ואילו מצידם, "מלמעלה", אין הם מסכימים כלל בתחילה, ורק אחר כך אולי נותנים איזה שהוא רמז בלבד, ו"חסידים ויינען דאך קלוג" (= חסידים הרי הינם פקחים), ואם כן צריכים "לחטוף" כל שביב של גילוי כזה בשתי ידיים, ולנסות שוב ושוב עד שהדבר יתקבל.

"בכאלה עניינים", היה ר' מענדל מבהיר, לפעמים עלולים חסידים גם "לקלקל" חס-וחלילה, וזאת כאשר הם פונים לרבי בשאלות בסגנון של "מי אומר", "אולי לא" וכדומה, ועלול להיות שדווקא שאלות אלו הן הגורמות שהעניין יידחה למשך זמן ח"ו.

וכפי שידוע - הוסיף ר' מענדל - הסיפור בין חסידים אודות חסיד גדול - יודע אני במי מדובר, אמר ר' מענדל אך מפני כבודו לא אזכיר את שמו - שנכנס אל כ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע ושאל אותו מה לעשות בקשר ל"זמן תפלה", שהרי סוף סוף ישנה הלכה בשולחן-ערוך... והרבי ענה לו שכמובן עליו לנהוג אך ורק על פי ההלכה בשולחן-ערוך ואסור לו בשום אופן לאחר זמן תפלה, - וזאת למרות כל המכתבים וההסברים בעניין זה ע"י רבותינו נשיאינו. אך מכיוון שהלה שאל ונתן מקום לספק, לכן נמנע ממנו עניין נפלא זה.

וכן הסיפור הידוע אודות המשקה "בנדיקטין", שהרבי שליט"א השתמש בו במשך שנים רבות בהתוועדויות ואף סיפר שרבותינו נשיאינו השתמשו בו וחיבבוהו, אך מכיון ש"חכם אחד" העיר והטיל ספיקות, לכן הורה שיותר לא יעלו את המשקה על שולחן בהתוועדות.

ובקשר לדברים כאלו אמרו חסידים את הפתגם (והובא גם כמה פעמים ב'אגרות קודש' כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א):

"אזוי ווי מ'פרעגט - אזוי ענטפערט מען" (כפי ששואלים - כך מקבלים תשובה).

כלומר: כאשר רוצים דווקא לפנות "שמאלה" מדרך התורה והחסידות, נותן לכך גם הרבי מקום, בבחינת "בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו". מה-שאינ-כן בקשר לנטייה "ימינה", יותר ממה שנצטוונו, משום שישנם דברים שצריכים לבוא מלמטה דווקא.

ונזכיר כאן את התשובה הידועה שכתב הרבי שליט"א בקיץ תנש"א (למר שמואל שמואלי, עורך העיתון 'ישראל שלנו'), שניתנה אחרי שהרבי עודד רבנים בכל עוז את שירת והכרות "יחי אדוננו" בשבתות (ואפשר לראות זאת גם בוידאו מיום ראשון ט"ו אייר):

"כיון שקמו מנגדים חדשים להענין" יש להפסיק הפרסום למשך זמן (הנוסח המדויק אינו תחת ידי).

יש המסבירים שלכן - לסיבת ה"מנגדים חדשים" הנ"ל - רואים כי בשיחות הקודש שעד שבת פ' אמור תנש"א הוזכר בגלוי ובעיקר אודות ענייני גאולה ומשיח, ואילו בשיחות קודש שאחרי שבת זה נדמה כאילו הנושא (בצורה כה גלויה ומלאה) ירד קצת מסדר היום (ורק אחרי כמה שבועות, בשבת פ' נשא, עלה מחדש).

וכן מזכירים את ההודעה שהגיעה אז לארץ-הקודש בקשר לתהלוכות ל"ג בעומר - להוריד השלטים "אנו רוצים משיח עכשיו",

וההודעה שלא ילמדו מעידוד השיר "לא לכאן

הרי שאז
ודאי שצריך
"לחטוף בשתי
ידיים" את דברי
הקודש ולהבין
שמעתה עיקר
ההכרזה היא
"יחי המלך", אלא
שאת זה צריכים
אנו לומר, ולא
לחכות שיאמרו
לנו זאת שוב
שוב

ולא לכאן"...

וזאת למרות שבאותו זמן קיבל הרבי ברצון - ואף ציין כמה פעמים שגרם נחת-רוח רב - את הפסק דין של הרבנים, - אותו חזר והקריא בשנים האחרונות רבנים הרה"ג הרב דוד חנזין בכינוס מיוחד שהתקיים במוצש"ק שאחרי כ"ח ניסן בכפר חב"ד - הקובע מפורשות שהרבי הוא-הוא מלך המשיח (כך, ואפילו לא בנוסח של "בחזקת שהוא משיח") ועליו להתגלות ולגאול את ישראל מיד כי מכבר הגיע זמן הגאולה.

וכבר התפרסם שלאחרי פסק הדין של הרבנים נסעו שני שלוחים - הרה"ח ר' דוד נחשוך ור' אבי טאוב - להקריא אותו על ציוני רבותינו נשיאינו שברוסיה ובאוקריאנה, ואח"כ בחברון ובצפת וכו', והכל תוך הוראות מפורטות מהרבי שניתנו על כל צעד ושעל, כולל תשובות בכתב ובעל-פה שהביעו קורת-רוח רבה מאד משליחות זו.

כאשר כמעט ואין הוראות ואין רמזים, ואדרבה, דומה שהשליחה היא מוחלטת, צריך בכל זאת להתעקש ולבקש ולהפציר, ואפילו "למסור את הנפש ולהסתכן בקפידיא" (כפי שכותב הרבי כמה פעמים).

על אחת כמה וכמה אחרי שנאמר * לא ברמז אלא במפורש - שהכרות "יחי המלך" מוסיפה חיים במלך, והרבי אף מסביר שכל הכרות "עד מתי" לא היתה אלא בעיקר בגלל ה"יחי המלך" הכלול בה.

והרבי לא הסתפק בזה (אף שכנ"ל אין ה"סדר" שהוא יאמר זאת, שהרי עניין זה צריך לבוא מלמטה, כמבואר באותה שיחה נפלאה של ב' ניסן תשמ"ח), אלא הוסיף ואמר שיש להוסיף בהכרות "יחי המלך" מתוך שמחה וחיות!

הרי שאז ודאי שצריך "לחטוף בשתי ידיים" את דברי הקודש ולהבין שמעתי עיקר ההכרזה היא "יחי המלך", אלא שאת זה צריכים אנו לומר, ולא לחכות שיאמרו לנו זאת שוב ושוב.

כל זאת בנוסף לעידודים הנפלאים לפסקי-דין הקובעים שהרבי הוא מלך המשיח; השיחה אודות "יחי אדוני המלך דוד לעולם" ובעניין "התגלות עצם מציאותו של משיח"; קבלת "תוף מרים" המפורסם שעליו כתובה, ובגדול, הכרות ה"יחי"; העידוד הנלהב בכתב ובעל-פה לאותה "מלוה מלכה" של נשי ובנות ישראל שבה הוכרו אודות בקשתנו מהרבי מלך המשיח שיבוא ויגאלנו עכשיו ממש;

ועל כולם העידוד הנפלא במשך כשנה וחצי לשירת והכרות "יחי", ועד לעיני כל העולם כולו ב"סאטעלייט" המפורסם של יו"ד שבט תשנ"ג (ותוזכר כאן זכותו של המשפיע ר' מענדל אשר הטיל את כל כובד משקלו כדי שהשידור יועבר באופן ישיר גם לכפר חב"ד, בשעה שרבים ו"גדולים" ניסו למנוע זאת בטענות של "חילול השם", ואין כאן המקום להאריך).

כשיודעים, והרבי אומר זאת במפורש, שזה מה שמוסיף חיים במלך ופועל את התגלותו לעין כל, ושזו צריכה להיות משאת נפשנו וכל חיינו כולם - מבינים עד כמה חשוב ונוגע ונחוץ לעשות הכל שה"יחי" אכן יישמע וייראה בכל מקום ובכל פינה, בכל פרסום ובכל עניין ללא יוצא מן הכלל,

- וזאת גם אם יש "תירוץ" (אם ראית גנב - ותירץ עמו) שבלי זה הדבר יתקבל יותר ויגיע ליותר יהודים וליותר הצלחה וכו'. כי הקב"ה "לא ייקח שוחד" ואי אפשר לוותר ח"ו על דבר הנוגע ונחוץ ביותר עתה, תמורת הבטחה שבגלל זה "ניתן לו יותר" בפרטים אחרים וכו' וד"ל -

שהרי אנו אין לנו אלא את "העבודה היחידה שנותרה", ועלינו לעשות הכל שלא לסטות ממנה גם כמלוא ניאם, והעיקר, שנראה תיכף ומיד בהתגלות מלכותו לעין כל ונכריז לפניו כבר מעתה, כולנו כאחד, מתוך אהבה ואחדות אמיתיים:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לאחר שיחה זו (ב' ניסן
תשמ"ח - יחי המלך) עמדו
כמאות מאנ"ש והתמימים
בחצר ביתו של הרבי 1304
פרזידנט סטריט (רח' הנשיא),
ובזעקה שאגה אדירה שפרצה
מעמקי נשמתם קראו הכריזו
הצהירו "יחי המלך" - "יחי
המלך המשיח" וכדומה"

לזכות

הוד כ"ק אדמו"ר
מלך המשיח שליט"א
מהרה יגלה ויגאלנו אכי"ר

.

לע"נ

הרה"ח ר' משה נחום בן ר' מרדכי מענדל ע"ה
קדנר
נלב"ע אחש"פ כ"ב ניסן ה'תשע"א

לתרומות והקדשות

ארה"ק - 072.224.4200 | חו"ל - 770.893.9489